

اثر آرایش کاشت و مقادیر آب در آبیاری قطره ای بر عملکرد سیب زمینی

جواد باغانی، سید حسین صدر قایینی، امین کانونی

مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی خراسان رضوی

به منظور بررسی اثرات سه سطح آب آبیاری در سه آرایش کاشت در آبیاری قطره ای بر روی عملکرد سیب زمینی، آزمایشی به صورت اسپلیت پلات در قالب بلوک های کامل تصادفی، در سه شرایط آب و هوایی مشهد، اردبیل و دماوند طی دو سال متوالی (۱۳۸۲ و ۱۳۸۳) انجام شد. طرح دارای ۹ تیمار بود. تیمارهای آرایش کاشت شامل (تیمار B1: یک ردیف کاشت روی هر پشته با فاصله ۷۵ سانتی متر بین ردیف ها با یک نوار قطره ای، تیمار B2: دو ردیف کاشت با فاصله ۳۵ سانتی متر (روی پشته) و یک نوار آبیاری مابین آن ها با فاصله لوله ها یا شیارهای ۱۲۵ سانتی متر و تیمار B3: دو ردیف کاشت با فاصله ۴۵ سانتی متر (روی پشته) و یک نوار آبیاری مابین آن ها با

میوه های معتدله - پوستر

فاصله لوله ها یا شیارهای ۱۵۰ سانتی متر) و سه سطح ۶۰، ۸۰ و ۱۰۰ درصد تامین آب مورد نیاز گیاه بود. نتایج مناطق به صورت جداگانه مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت. که از نظر آرایش کاشت در هر سه منطقه، تیمار آرایش کاشت B2، بیشترین عملکرد کل و عملکرد قابل ارائه به بازار و غده های ۳۵ تا ۵۵ میلی متری را دارا بود. همچنین کارآئی مصرف آب آبیاری تیمار B2 برتر از دو تیمار دیگر آرایش کاشت بود. گرچه فقط در اردبیل و دماوند تفاوت کارآئی مصرف آب آبیاری معنی دار بود. کاهش سطح تامین آب آبیاری در زراعت سیب زمینی، باعث کاهش تولید کل غده و همچنین محصول قابل ارائه به بازار شد. تولید غده های ۳۵-۵۵ و بزرگتر از ۵۵ میلی متری در آبیاری حداکثر در دو منطقه اردبیل و مشهد، نسبت به آبیاری های کمتر برتری معنی داری داشت. ضمن اینکه برای کارآئی مصرف آب آبیاری نیز همین نتیجه به دست آمد. مصرف آب آبیاری به میزان حداکثر مقدار مورد نیاز گیاه سیب زمینی در آبیاری قطره ای، مناسب تر بوده است.